Kopie
Afgeleverd aan: VLAAMSE OVERHEID
Geen rechtsmiddel werd tot heden tegen dit arrest ingesteld.
Uitsluitend voor bestuurlijke inlichting - behoeften van inwendige aard

Arrestnummer C / 1607 / 2021
Repertoriumnummer 2021 / 4029
Datum van uitspraak 10 december 2021
Notitienummer griffie 2021/NT/795
Notitienummer parket-generaal

Hof van beroep
Gent

Arrest

tiende kamer
correctionele zaken

COVER 01-00002454027-0001-0012-01-01-1

Not.nr. DE.63.H2.160103/19

In de zaak van het OPENBAAR MINISTERIE

tegen

1. nr. 1908 , (RRN
geboren te op
wonende te
- beklaagde -

verdacht van:

als dader of mededader in de zin van artikel 66 Strafwetboek

gebiedsbescherming
Opzettelijk of door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid een inbreuk te hebben gepleegd op artikel 12*novies* van het Decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, meer bepaald, in een openbaar terrein dat beheerd wordt ten behoeve van het natuurbehoud of in een bos, gemotoriseerd verkeer te hebben gebruikt, namelijk een motorfiets met kenteken en VIN-nummer

Te op 9 juni 2019

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 16.6.1, §1, lid 1 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid)

Tevens gedagvaard om zich te horen veroordelen tot bijzondere verbeurdverklaring bij toepassing van artikel 42, 1° Strafwetboek van de in beslag genomen goederen, zijnde een motorfiets of de in de plaats gestelde geldsom conform art. 28*octies* Wetboek van Strafvordering, meer bepaald 4.000 euro gestort op rekeningnummer van het COIV, bestemd/gediend te hebben om het misdrijf te plegen, ervan eigenaar zijnde.

* * * *

1.1 De rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde, kamer D13M, besliste bij vonnis van 3 mei 2021 op tegenspraak als volgt:

*"**OP STRAFGEBIED***

De rechtbank:

- *verklaart beklaagde **SCHULDIG** aan het feit van de enige tenlastelegging;*

- ***GELAST** de gunst van de **OPSCHORTING** van de uitspraak van de veroordeling van beklaagde **gedurende een termijn van 3 jaar**.*

Verbeurdverklaring

*De rechtbank verklaart de geldsom van **4.000 euro verbeurd** die overgeschreven werd op rekening van het COIV en in de plaats gesteld werd van de motorfiets van beklaagde (op grond van artikel 42 en 43 van het strafwetboek).*

Bijdrage - vergoeding - kosten

De rechtbank:

- *legt beklaagde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van **50,00 euro** overeenkomstig artikel 91, 2de lid van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken;*

- *veroordeelt beklaagde, krachtens artikel 4 §3 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds van **20,00 euro;***

- *veroordeelt beklaagde tot de gerechtskosten, tot op heden begroot op de som van **224,33 euro**.*

OP BURGERLIJK GEBIED

De rechtbank houdt de beslissing over de burgerlijke belangen aan."

1.2 Tegen dit vonnis werd hoger beroep ingesteld op:
- 1 juni 2021 door het openbaar ministerie tegen *"alle beschikkingen op strafgebied";*
- 2 juni 2021 door de beklaagde tegen *"alle beschikkingen conform grievenformulier van het vonnis"*.

1.3 Er werd een verzoekschrift in de zin van artikel 204 Wetboek van Strafvordering ingediend op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde, op:
- 1 juni 2021 door het openbaar ministerie;
- 2 juni 2021 door de raadsman van de beklaagde.

1.4 Het hof hoorde op de openbare rechtszitting van 4 november 2021 in het Nederlands:

- het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van advocaat-generaal,

- de beklaagde in zijn middelen van verdediging, bijgestaan door meester advocaat met kantoor te voor meester advocaat met kantoor te

2.1 De onderscheiden verklaringen van hoger beroep tegen het vonnis van 3 mei 2021 gedaan op de griffie van de rechtbank die het vonnis heeft gewezen, werden tijdig en regelmatig naar de vorm gedaan.

De grievenformulieren die de grieven bevatten die tegen het vonnis worden ingebracht, werden eveneens tijdig ingediend.

2.2 In het door het openbaar ministerie ingediende *"grievenformulier hoger beroep"* wordt bepaald welke grief tegen het voormeld vonnis wordt ingebracht, namelijk met betrekking tot de straf.

In het door de advocaat van de beklaagde ingediende *"grievenformulier hoger beroep"*, opgesteld volgens het door de Koning vastgestelde model, wordt bepaald welke grieven tegen het voormeld vonnis worden ingebracht, namelijk met betrekking tot beslissingen over de schuld, de straf met inbegrip van de bijzondere verbeurdverklaring en de kosten.

De hiervoor vermelde grieven van de partijen zijn nauwkeurig bepaald.

2.3 De hoger beroepen van respectief het openbaar ministerie en van de beklaagde zijn ontvankelijk (art. 203 en 204 Wetboek van Strafvordering).

Het hof beslist in dit arrest binnen de perken van de hoger beroepen en vervolgens van de grieven zoals bedoeld in artikel 210 Wetboek van Strafvordering. In dit verband stelt het hof

vast dat er geen redenen zijn om ambtshalve een grief in de zin van de voormelde bepaling op te werpen.

3. In het proces-verbaal van 9 juni 2019 lichtten bevoegde natuurinspecteurs van Agentschap Natuur en Bos (ANB) omstandig de historiek en de aanleiding toe tot het plannen van een actie tegen het oneigenlijk beoefenen van vormen van motorsport in natuurgebied in de op (stukken 2, 3 en 4, hierna geparafraseerd):

- De op is volledig aangeduid als vogelrichtlijngebied " ' De is op internationaal vlak een zeer belangrijk gebied voor de voorplanting en overwintering van heel wat vogelsoorten. Dit gebied omvat ook de volledige Het betreffen natuurcompensatiegebieden.

- De opgespoten zanderige terreinen zijn een ideale biotoop voor zeldzaam geworden grondbroeders zoals kleine plevier, kievit, graspieper en veldleeuwerik. In kleinere zones in de haven rond de grote kruispunten worden poelen aangelegd speciaal voor de rugstreeppad. In de bloeit de zeer zeldzame beschermde groene knolorchis en daar aan gekoppeld andere zeldzame plantensoorten die deze habitat verkiezen. De bescherming van deze soort en andere wilde orchideeën is zeer belangrijk.

- Op basis van de website zijn er voor het actiegebied ' – " waarnemingen genoteerd van onder andere 162 vogelsoorten, negentien soorten zoogdieren, 23 soorten dagvlinders, 346 soorten planten, 32 soorten libellen en vier soorten amfibieën.

- Deze natuurwaarden worden ernstig verstoord door allerlei vormen van beoefening van motorsport. Het gebruik van een bepaald natuurcompensatiegebied als crossparcours is nefast voor grondbroeders. Motorcrossers maken er toertjes en endurorijders doorkruisen het hele gebied via sluikwegen die door deze vorm van cross zijn ontstaan.

- In de periode 2003-2007 werden door de toenmalige natuurwachters 40 processen-verbaal voor illegale motorcross opgesteld. Na veroordelingen was het probleem min of meer onder controle. Sinds 2015 werd echter een toename vastgesteld van harde recreatie door motorrijders. Op 20 februari 2018 en 12 maart 2019 vond een overleg plaats om een actieplan op te stellen. Er werden afspraken met het parket gemaakt. Er werd beslist een fuik op te stellen, naar het voorbeeld van een geslaagde actie in de provincie

- De locatie om de fuik op te stellen werd bepaald in een beboste streek tussen het natuurgebied en de spoorweg en ringweg rond de haven, tussen de

en de De beboste strook is gelegen in industriegebied (havengebied) en gelegen in het Vogelrichtlijngebied ' van de ' Volgens de biologische waarderingskaart is het gebied gekarteerd als ku* (pioniersvegetaties allerlei en soortenrijke ruigten) en kub (ruigte met struik- en boomopslag). In deze beboste strook lag net naast de afsluiting van het natuurgebied een door illegaal endurorijden ontstaan pad. Door de bebossing kon het net zodanig worden opgesteld dat het weinig zichtbaar was en de medewerkers van de natuurinspectie zich min of meer verdekt konden opstellen. Door het net en de begroeiing was het wegrijden van motorrijders eens ingesloten praktisch onmogelijk.

- Langs de spoorweg ligt een dienstweg met C3-borden met de aanduiding 'uitgezonderd dienstvoertuigen'. Langs de ene zijde van de dienstweg staat ook een bord van met de tekst 'broedgebied niet verstoren aub'. De dienstweg wordt langs beide zijden afgesloten door slagbomen. De endurorijders gebruiken een wildcrosspad dat door hun activiteiten is ontstaan en dat op 15 à 30 m van de dienstweg is gelegen. Op een bepaald punt komt het pad uit op de dienstweg en wordt voorbij de slagboom gereden.

Met betrekking tot de beklaagde werd het volgende vastgesteld: *"Op zondag 9 juni 2019 om 9.05 uur rijden (twee) motorrijders nadat wij hen horen naderen uit de oostelijke richting de fuik binnen op het wildcrosspad in het bos. Zij houden halt nadat door de Scheepvaartpolitie het stopteken is gegeven en zijn ingesloten in de fuik door het gebruik van de nadarhekkens."* (stuk 4). Een van de motorrijders werd geïdentificeerd als de beklaagde. Hij bleef rustig en verleende zijn medewerking.

De beklaagde werd verhoord op 11 juli 2019 en deed daarbij uitdrukkelijk afstand van zijn recht op bijstand van een advocaat (stuk 31-32). Hij verklaarde onder meer dat hij meende geen inbreuk te hebben gepleegd. Hij was in de mening dat hij zich bevond op een verharde grindweg en niet in bos- of natuurgebied. Hij reed rechts van de omheining omdat hij wist dat het gebied links ervan natuurgebied is en dat het gebied rechts geen bosgebied is. Hij wilde met zijn vriend maar wat rijden en zij waren nooit aan het crossen (stuk 33).

4.1 De beklaagde voert in een eerste middel aan dat hij niet reed op een "plek" waar men niet met een gemotoriseerd voertuig mag rijden. Er is immers geen sprake van een openbaar terrein dat beheerd wordt ten behoeve van het natuurbehoud of in een bos. Hij reed op een verharde grindweg, die grenst aan een natuurdomein, maar wat geen natuur- of bosgebied vormt. Nog volgens de beklaagde is het uiterst moeilijk om als particulier het gewestplan te raadplegen en moet het Agentschap Bos en Natuur aantonen dat het bos- en natuurgebied betrof. De plaats waar hij werd tegengehouden bevindt zich juist voor het natuurgebied en niet in een natuurgebied.

4.2 Artikel 12*novies* Decreet Natuurbehoud bepaalt: *"In een terrein als vermeld in artikel 12septies, § 1, eerste en tweede lid, is geen enkele vorm van gemotoriseerd verkeer toegelaten, uitgezonderd op de openbare wegen die ingericht zijn voor het gewone gemotoriseerd verkeer en in hoofdzaak bestemd zijn als doorgangsweg."*

Artikel 12*septies*, § 1, 2°, Decreet Natuurbehoud omschrijft onder meer een bos als een terrein dat toegankelijk is voor voetgangers op de openbare en private wegen.

De beklaagde wordt te last gelegd dat hij met zijn motor reed in een bos, zonder dat hij zich bevond op een openbare weg ingericht voor het gewone motorverkeer en in hoofdzaak bestemd als doorgangsweg. De beklaagde wordt niet te last gelegd dat hij reed in een natuurgebied of bosgebied zoals bestemd door een gewestplan, zodat het verweer van de beklaagde hierover zonder belang is. De beklaagde bevond zich met zijn motor overigens niet in natuurgebied, maar wel in een bos.

Een bos is overeenkomstig artikel 3, § 1, Bosdecreet de grondoppervlakte waarvan de bomen en de houtachtige struikvegetaties het belangrijkste bestanddeel uitmaken, waartoe een eigen fauna en flora behoren en die één of meer functies vervullen. Een dergelijke grondoppervlakte, of perceel, wordt niet bepaald door de indeling als bosgebied in het gewestplan, maar door de feitelijke toestand van het perceel volgens de kenmerken omschreven in deze bepaling.

Uit de dossiergegevens volgt dat het perceel waar de beklaagde reed met zijn motor en waar hij gevat werd, een bos vormt. De bevoegde natuurinspecteurs beschreven de locatie waar de fuik werd opgesteld als een bebost gebied. Dit vindt bevestiging in de kaarten en de foto's die deel uitmaken van het proces-verbaal (stuk 1, bijlagen 6, 8, 9, 10) en het navolgend proces-verbaal van 22 januari 2021 (stuk 5*verso*). De belangrijkste bestanddelen van het perceel bestaan duidelijk uit bomen en houtachtige struikvegetaties. Niet het gehele (of volledige) perceel moet een bos vormen, hoewel dit *in casu* wel het geval is. Bovendien reed de beklaagde wel degelijk in een bos en werd hij ook daar gevat, zoals reeds vermeld.

Dat de grondoppervlakte of het perceel volgens de gewestplanbestemming gelegen is in industriegebied doet geen afbreuk aan de vaststelling dat het bos betreft in de zin van artikel 3, § 1 Bosdecreet en zoals bedoeld in artikel 12*septies*, § 1, 2°, Bosdecreet. De grens van een bos in de vermelde zin wordt niet volgens het gewestplan bepaald maar door de feitelijke toestand.

Zoals vermeld, reed de beklaagde met zijn motor in een bos en bevond hij zich niet op een openbare weg ingericht voor gemotoriseerd verkeer. Hieruit volgt dat de beklaagde met zijn motor in strijd met artikel 12*novies* Decreet Natuurbehoud in een bos reed.

5.1 De beklaagde voert in een tweede middel aan dat hij niet handelde met opzet: hij stelde de handeling niet wetens en willens. Hij zag de verbodsborden niet. Hij was er zich door de

omslachtige vindplaats van de gewestplannen en het gebrek aan verkeersborden hoe dan ook niet van bewust dat zijn handeling bepaalde strafrechtelijke gevolgen kon hebben. Hij nam ook de nodige voorzorgsmaatregelen door rechts van het natuurdomein op de verharde grindweg te rijden, wat geen natuur- en bosgebied is. Hij kon alleszins niet weten dat het zo'n gebied betrof, anders zou hij hier nooit gereden hebben. Het moreel bestanddeel is voor hem niet bewezen.

5.2 Het moreel bestanddeel van het te last gelegde misdrijf omvat volgens artikel 16.6.1, § 1, eerste lid, Decreet Algemene Bepalingen Milieubeleid opzet of gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid.

De beklaagde handelde anders dan hij stelt wel met opzet. Dat van dit laatste sprake is wordt verondersteld bij het plegen van de materiële handeling, die als de uiting van de vrije en bewuste wil van de beklaagde moet worden aangezien, wanneer deze het bestaan van een schulduitsluitingsgrond, zoals overmacht of onoverkomelijke dwaling, of van een rechtvaardigingsgrond, zoals noodtoestand, niet enigszins geloofwaardig maakt.

De gewestplannen zijn niet uiterst moeilijk of omslachtig vindbaar, laat staan in een mate die het voor de beklaagde onmogelijk maakte de gebiedsbestemming van de gebieden waar hij door reed te kennen. Bovendien is deze kennis voor het te last gelegde misdrijf niet relevant, gezien de beklaagde feitelijk kon vaststellen dat hij zich met zijn motor niet op een openbare weg in een bos bevond.

Dat de beklaagde geen verkeersborden zag of kon gezien hebben heeft evenmin belang. Dit geldt ook voor de omstandigheid dat hij er op toe zou gezien hebben om op de grindweg te rijden, naast het natuurdomein. Ook niet van belang is of hij van de vriend die hem begeleidde al of niet kon of moest vernemen dat hij zich in een bos- of natuurgebied bevond. Zoals gesteld, kon hij dat zelf feitelijk waarnemen door de aanwezigheid van bomen en vegetatie die op die plaats feitelijk een bos vormen.

6. De enige telastlegging is voor het hof bewezen gebleven.

7. De eerste rechter wees er terecht op dat de Waaslandhaven belangrijke natuurwaarden herbergt. Het betreft een vogelrichtlijngebied waar niet toegelaten gemotoriseerd verkeer de natuurelementen in verdrukking brengt.

Motorcross, quadrijden en endurorijden is een vorm van harde recreatie die op zich al erg milieubelastend is. De beoefenaar van zo'n hobby moet zich bewust zijn van zijn grote impact op het milieu en zich dus erg strikt aan de regels houden. Uit de dossiergegevens volgt dat de beklaagde zich al snel beriep op onwetendheid over de aard van een gebied en de afwezigheid van verbodsborden. Nochtans kon de beklaagde zelf visueel vaststellen dat hij zich in een bos bevond en kon en hoorde hij te weten dat hij daar niet mocht crossen. Wildcrossers trekken diepe sporen, vernielen vegetatie en verstoren de biotopen van

allerhande fauna. Zij stoten uitlaatgassen uit en veroorzaken geluidshinder op locaties waar zij zich niet mogen begeven en maken de toegang voor zachte recreanten onmogelijk.

Het onwettig wildcrossgedrag van de beklaagde maakte de interventie van de overheidsdiensten nodig, wat de inzet van gemeenschapsmiddelen vergde. Ook de schade die aan de omgeving wordt veroorzaakt moet op kosten van de gemeenschap hersteld worden. Zo moeten onder meer de gevormde wildcrosspaden opnieuw geëgaliseerd en in hun natuurlijke vorm hersteld worden.

Liever dan zich de moeite te getroosten om een daartoe ingericht circuit op te zoeken, beoefende de beklaagde zijn hobby waar het hem uitkwam ongeacht de onwettigheid ervan. Dit vereist maatschappelijke vergelding in de vorm van een passende geldboete. De opschorting van de uitspraak van de veroordeling die de beklaagde ondergeschikt vraagt werkt onvoldoende ontradend. Bovendien zal de opgelegde geldboete hem niet sociaal declasseren of zijn sociale reclassering disproportioneel belemmeren.

Bij het bepalen van de geldboete van 200 euro en het gelasten van gewoon uitstel van de tenuitvoerlegging ervan, houdt het hof in het voordeel van de beklaagde rekening met zijn blanco strafregister en zijn inzet voor dierenbescherming. Dat de beklaagde intussen stopte met endurorijden zal het gevaar voor recidive bovendien beperken, zodat dit deze mildheid rechtvaardigt, samen met het feit dat de verbeurdverklaring al een effectieve straf vormt. De beklaagde is in de wettelijke voorwaarden om uitstel te genieten nu de straf de vijf jaar gevangenisstraf niet te boven gaat en hij tot nu nog niet werd veroordeeld tot een criminele straf of een gevangenisstraf van meer dan twaalf maanden of tot een gelijkwaardige straf die in aanmerking genomen wordt overeenkomstig artikel 99*bis* Strafwetboek.

De beklaagde betaalde een bedrag van 4.000 euro op het hiervoor vermelde rekeningnummer van het COIV om deze in de plaats te stellen van de motorfiets

waarmee het bewezen misdrijf werd gepleegd. Artikel 43, eerste lid, Strafwetboek bepaalt dat bij wanbedrijf bijzondere verbeurdverklaring toepasselijk op de zaken bedoeld in artikel 42, 1° altijd wordt uitgesproken. De verbeurdverklaring van zaken die gediend hebben of bestemd waren tot het plegen van de misdaad of het wanbedrijf wordt uitgesproken, behoudens wanneer dit tot gevolg zou hebben dat de veroordeelde aan een onredelijk zware straf zou worden onderworpen.

Een bedrag van 4.000 euro als tegenwaarde van de motorfiets is niet disproportioneel en de verbeurdverklaring ervan maakt geen onredelijk zware straf uit. De omstandigheid dat de beklaagde de motorfiets intussen verkocht heeft, verandert deze vaststelling niet. Het hof spreekt dan ook de verplichte bijzondere verbeurdverklaring uit.

8. De beklaagde is gehouden tot de kosten, gevallen in de beide aanleggen aan de zijde van het openbaar ministerie zoals hierna bepaald.

Het hof veroordeelt de beklaagde als veroordeelde tot een correctionele hoofdstraf tot het betalen van de bijdrage van 25 euro tot financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders (art. 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen). Deze bijdrage, die een eigen aard heeft en geen straf inhoudt, wordt vermeerderd met 70 deciemen tot 200 euro, en dit ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten.

Sinds 3 september 2020 luidt artikel 91 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken "*In criminele en correctionele zaken die kosten van brief- en pakketport hebben veroorzaakt, wordt door de rechter aan de Staat als correspondentiekosten een som toegeschat, die niet meer mag bedragen dan 10 procent van de gezamenlijke kosten. Voor elke criminele, correctionele en politiezaak wordt door de rechter bovendien aan iedere veroordeelde een vergoeding van 50 euro opgelegd*" en dit ingevolge artikel 1 van het koninklijk besluit van 28 augustus 2020 tot wijziging van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken (*B.S.* 3 september 2020). Het actueel bedrag van de vaste vergoeding is na indexatie 50,45 euro.

Met toepassing van artikel 4, § 3 en artikel 5, § 1 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, in werking getreden op 1 mei 2017 ingevolge artikel 6 van het koninklijk besluit van 26 april 2017 tot uitvoering van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, veroordeelt het hof de beklaagde ook tot het betalen van een bijdrage aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, die sinds 1 december 2021 na indexatie 22 euro bedraagt.

Dictum

Toegepaste wetsartikelen:

Het hof maakt toepassing van de hiervoor aangehaalde artikelen en van de artikelen:
- 211 en 211*bis* Wetboek van Strafvordering,
- 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,
- 38, 40, 42, 1°, 43, eerste lid, 50, 66 en 100 Strafwetboek,
- 8, § 1, eerste en tweede lid, Probatiewet.

Beslissing van het hof:

Het hof,
rechtsprekend op tegenspraak,

verklaart de beroepen ontvankelijk en er ten gronde over beslissend met eenparige stemmen:

bevestigt het beroepen vonnis in de beslissing tot het aanhouden van de burgerlijke belangen;

wijzigt het beroepen vonnis voor zover bestreden voor het overige **als volgt**:

op strafgebied:

veroordeelt de beklaagde voor de bewezen enige telastlegging tot betaling van een geldboete van 200 euro, vermeerderd met 70 deciemen tot 1.600 euro of een vervangende gevangenisstraf van een maand;

gelast voor een termijn van drie jaar gewoon uitstel van de tenuitvoerlegging van de opgelegde geldboete van 200 euro;

spreekt voor de beklaagde de bijzondere verbeurdverklaring uit van een bedrag van 4.000 euro, die op de hiervoor vermelde rekening van het COIV werd gestort en die in de plaats werd gesteld van de vermelde motorfiets eigendom van de beklaagde die gediend heeft tot het plegen van het bewezen misdrijf;

veroordeelt de beklaagde tot betaling van een bedrag van 25 euro, vermeerderd met 70 deciemen en zo gebracht op 200 euro te betalen als bijdrage tot de financiering van het fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders;

veroordeelt de beklaagde tot betaling van een bedrag van 50,45 euro als vergoeding voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure;

veroordeelt de beklaagde tot betaling van een bijdrage van 22 euro aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand;

veroordeelt de beklaagde tot betaling van de kosten van de strafvordering, voor het openbaar ministerie begroot op 224,33 euro in eerste aanleg en 101,10 euro in beroep;

Kosten eerste aanleg:	**€ 224,33**
Kosten beroep:	
Afschrift vonnis:	€ 24,00
Afschriften akten HB:	€ 6,00
Opstelrecht ber. bekl.:	€ 35,00
Dagv. bekl.:	€ 26,91
	€ 91,91
+ 10 % :	€ 9,19
Totaal :	**€ 101,10**

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer, samengesteld uit raadsheer , als waarnemend kamervoorzitter, raadsheer en plaatsvervangend magistraat die mede over de zaak heeft beraadslaagd en in de onmogelijkheid verkeert het arrest te ondertekenen (art. 785 Ger.W.) en in openbare rechtszitting van **10 december 2021** uitgesproken door wnd. kamervoorzitter in aanwezigheid van advocaat-generaal, met bijstand van griffier